

Sygn. akt V U 3045/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu **8 kwietnia 2015 r.** w **Legnicy**

sprawy z wniosku Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 17 września 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 3045/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 września 2014 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił Z. M. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, wskazując, że wnioskodawca nie legitymuje się wymaganymi 15 latami takiej pracy, wykazując jedynie 14 lat, 8 miesięcy i 13 dni takiej pracy w Fabryce (...) (1.07.1983 r. – 31.07.1986r.) i (...) Zakłady (...) P. (1.08.1986 r. – 31.07.1997 r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył Z. M., domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że prace w warunkach szczególnych, w wymiarze umożliwiającym mu nabycie prawa do świadczenia, wykonywał dodatkowo jako spawacz w okresie od 4 listopada 1982 r. do 1 lipca 1983 r., oraz od 1 lipca 1983 r. do 31 lipca 1997 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podał dodatkowo, że okres zatrudnienia skarżącego od 1 lipca 1983 r. do 31 lipca 1997 r. został mu uwzględniony jako okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. M., urodził się dnia (...), na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał 29 lat, 1 miesiąc i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych, z czego udowodnił przed organem rentowym 14 lat, 8 miesięcy i 13 dni okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Ubezpieczony nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Dnia 18 sierpnia 2014 r. Z. M. złożył pierwszy wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(bezsporne)

W okresie od 1 września 1969 r. do 31 lipca 1986 r. wnioskodawca był zatrudniony w Fabryce (...) (ostatnio jako (...) Spółka Akcyjna w G.). Pracodawca ten dnia 9 lipca 2014 r. wystawił wnioskodawcy, na podstawie jego oświadczenia, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza, za okres od 1 lipca 1983 r. do 31 lipca 1986 r., na podstawie którego organ rentowy w zaskarżonej decyzji powyższy okres zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych.

We wcześniejszym okresie zatrudnienia w (...) w G., wnioskodawca była zatrudniony na stanowisku ślusarza. Na mocy kolejnych angaży od dnia 15 września 1982 r. przydzielony był jako ślusarz w wydziale (...) (wydział montażu końcowego), od 21 do 31 grudnia 1982 r. w wydziale (...) (narzędziowym) i od 1 stycznia 1983 r. do wydziału (...). W wydziałach tych zajmował się montażem podzespołów do dźwigów.

Wnioskodawca od dnia 1 września 1969 r. do 24 czerwca 1972 r. był zatrudniony u w.w. pracodawcy jako uczeń praktycznej nauki zawodu mechanika maszyn i urządzeń przemysłowych. Ucząc się w szkole przyzakładowej zapoznał się z podstawami spawania. Podstawowy kurs spawania gazowego rozpoczął dnia 21 lutego 1983 r., a kurs spawania elektrycznego dnia 23 lutego 1983 r. Zakończył je zaliczeniami egzaminacyjnymi w dniach 23 i 30 maja 1983 r., na podstawie których wydano wnioskodawcy książeczkę spawacza z dnia 10 czerwca 1983 r.

dowód: - akta emerytalne ZUS – wniosek – k. 2-5v; świadectwo pracy – k. 11; decyzja – k. 21-21v;

- akta osobowe wnioskodawcy: świadectwo pracy z dn. 9.07.2014 – k. 48; świadectwo pracy z dn. 4.2014 r. – k. 47; zaświadczenie – k. 4; opinia – k. 25; angaże: k.26-28; kopia książeczki spawacza – k. 39-40;

- częściowo zeznania świadka: M. D.- e-protokół z dn. 8.04.2015 r. – 00:05:50-00:19:50; J. d. – e-protokół z dn. 8.04.2015 r. – 00:19:53-00:32:00;

-częściowo wyjaśnienia wnioskodawcy – e-protokół z dn. 8.04.2015 r. – 00:32:10-00:47:30.

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa

we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmieciu. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, osiągnął wiek emerytalny, na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał wymagany ponad 25-letni ogólny stażu ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej i 14 lat, 8 miesięcy i 13 dni okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Kwestią sporną pomiędzy stronami niniejszego postępowania było natomiast ustalenie, czy Z. M. wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza także w okresie od 4 listopada 1982 r. do 30 czerwca 1983 r. w Fabryce (...) w G.. Drugi okres takiej pracy wskazywany przez wnioskodawcę w odwołaniu jako sporny, od 1 lipca 1983 r. do 31 lipca 1997 r. został bowiem uwzględniony przez organ rentowy przy wydawaniu zaskarżonej decyzji.

Sąd doszedł do przekonania, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie dawał podstaw, by w.w. sporny okres uwzględnić do stażu pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca nie udowodnił, że wykonywał wtedy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę spawacza, wymienioną w Wykazie A Dziale XIV pod pozycją 12, tj. „prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo wodorowym”.

Przede wszystkim Sąd miał na uwadze, że wnioskodawca nie legitymował się do 27 maja 1983 r. ukończonym kursem spawania gazowego, a do 30 maja 1983 r. ukończonym kursem spawania elektrycznego. Z kolei zeznania obu świadków powołanych na okoliczność wykonywania przez wnioskodawcę w spornym okresie prac spawalniczych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy mimo braku uprawnień, Sąd uznał za niewiarygodne. W aktach osobowych nie ma bowiem żadnego śladu, wskazującego na obarczenie wnioskodawcę obowiązkiem wykonywania prac spawalniczych już od 4 listopada 1982 r. – a więc jeszcze przed rozpoczęciem kursów spawania. Wszelkie angaże wskazują na zaszeregowanie skarżącego jako ślusarza. Znamienne jest też to, że świadek M. D. zeznając przed Sądem wskazał, że kurs spawacza wnioskodawca ukończył już w 1982 r., a jest to sprzeczne z zapisami zawartymi w książeczce spawacza skarżącego. Z kolei świadek J. D., mimo że był bezpośrednim przełożonym skarżącego, twierdził sprzecznie z dokumentacją osobową, iż wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku spawacza i również twierdził błędnie, że uprawnienia do tego zawodu wnioskodawca zdobył już w 1982 r. Ostatecznie świadek ten przyznał, iż nie pamięta w jakim okresie wnioskodawca pracował na podległym mu wydziale. Ponadto Sąd uznał, że nielogicznym jest twierdzenie świadków, jakoby pracodawca zatrudniał w tamtym okresie pracowników na stanowiska spawaczy bez uprawnień. Takie działania powodowałyby narażenie się na odpowiedzialność za naruszenie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, a także nie dawałoby to pracodawcy gwarancji prawidłowo wykonanych prac spawalniczych.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu, zeznania obu świadków, jako sprzeczne z dokumentacją osobową wnioskodawcy, w tym treścią świadectwa pracy w warunkach szczególnych, nie mogą stanowić miarodajnego dowodu do ustalenia, że wnioskodawca w okresie od 4 listopada 1982 r. do uzyskania uprawnień do spawania elektrycznego i gazowego wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązki spawacza przy montażu dźwigów. Z tych samych powodów za niewiarygodne pozostają także wyjaśnienia wnioskodawcy, twierdzącego, że nie wykonywał w ogóle prac ślusarza a jedynie spawacza, mimo braku uprawnień.

Sąd miał też na względzie, że do czasu złożenia egzaminów spawalniczych, w związku z wcześniejszym przyuczeniem do zawodu, ubezpieczony mógł wykonywać okazjonalnie prace spawacza, jednak nie mogło mieć to miejsca w wymiarze czasu pracy istotnym dla przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej.

Należy też wskazać, że gdyby nawet przyjąć - wbrew treści wskazanych wyżej dokumentów z akt osobowych wnioskodawcy – że pracę spawacza na stałe i w pełnym wymiarze czasu podjął zaraz po ukończeniu kursu spawania gazowego, czyli od 27 maja 1983 r. i kontynuował do 30 czerwca 1983 r., to jednak łączny wymiar pracy w tym okresie (1 miesiąc i 5 dni) byłby niewystarczający do przyznania spornego świadczenia. Po jego zsumowaniu tego okresu z okresem uwzględnionym przez organ rentowy (14 lat, 8 miesięcy i 13 dni) wymiar stażu pracy w warunkach szczególnych wynosiłby bowiem jedynie 14 lat, 9 miesięcy i 18 dni.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 47714 § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., nie znajdując podstaw do przyznania spornego świadczenia.